ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Υπόθεση Αρ. 192/2019

20 Ιουλίου 2020

[Ε. ΜΙΧΑΗΛ, ΔΔΔ]

Αναφορικά με τα Άρθρα 8, 11, 12, 15, 28, 29, 33 και 35 του Συντάγματος και αντίστοιχα τα άρθρα 3, 5, 8 της ΕΣΔΑ και το άρθρο 2 του 7ου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ ως έχει κυρωθεί στην Κυπριακή Δημοκρατία με το Ν. 18(ΙΙΙ)/2000

Μεταξύ

[redacted]

Αιτητή

ΚΑΙ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗΣ ΕΠ' ΑΔΕΙΑ

Καθ' ου η Αίτηση

.....

κ. Χ. Χριστάκη για Γιάννης Πολυχρόνης Δ.Ε.Π.Ε., για τον αιτητή.

κα Χ. Πλαστήρα για Γενικό Εισαγγελέα, για τον καθ' ου η αίτηση.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Ε. Μιχαήλ, ΔΔΔ: Ο αιτητής με την προσφυγή του ζητά την ακόλουθη θεραπεία:

> «Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η σιωπηρή άρνηση ή/και παράλειψη του Καθ' ου η Αίτηση να εξετάσει το αίτημα του Αιτητή για υφ' όρους

αποφυλάκιση επ αδεία στη βάση του περί φυλακών Νόμου Ν. 62(Ι)/1996 όπως τροποποιήθηκε από το Ν. 37(Ι)/2009, όπως αυτό υπεβλήθη προς τους Καθ' ου η Αίτηση ενώ κατέστηκε δικαιούχος κατά η περί τις 2/9/18 ή/και οποιαδήποτε άλλη ημερομηνία είναι άκυρη ή/και παράνομη ή/και άνευ έγκυρου αποτελέσματος και παν παραλειφθέν έδει να είχε εκτελεσθεί.»

Στον αιτητή επιβλήθηκε από το Κακουργιοδικείο με απόφασή του ημερομηνίας 28.3.2012 στα πλαίσια της **Υπόθεσης Αρ. 20253/2011 Δημοκρατία ν. Στυλιανού** διαδοχικές ποινές φυλάκισης 26 ετών συνολικά που αρχίζουν από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης μειωμένες για την περίοδο που ο αιτητής τελούσε σε προφυλάκιση, δηλαδή από 27.10.2011. Η ημερομηνία αποφυλάκισης σύμφωνα με τη δικαστική απόφαση είναι στις 11.8.2025.

Μέσω του δικηγόρου του ο αιτητής υπέβαλε στις 7.6.2018 αίτημα αποφυλάκισης επ' αδείa. Ενημερώθηκε ο αιτητής από τον καθ' ου η αίτηση με επιστολή ημερομηνίας 8.6.2018 ότι το αίτημά του θα εξεταστεί μετά τη συμπλήρωση των εκθέσεων από τέσσερεις υπηρεσίες, ως προνοείται στον σχετικό νόμο.

Ο καθ' ου η αίτηση στην ένσταση που καταχώρησε εγείρει τρεις προδικαστικές ενστάσεις που σχετίζονται μεταξύ τους και αφορούν σε μη ύπαρξη παράλειψης οφειλόμενης ενέργειας εφόσον δεν ολοκληρώθηκε η διαδικασία που προνοεί ο νόμος έτσι ώστε να είναι δυνατή η εξέταση της αίτησης, πρόωρη άσκηση της προσφυγής λόγω της μη ολοκλήρωσης της διαδικασίας, αφενός, και μη παρέλευσης εύλογου χρόνου, αφετέρου.

Ο καθ' ου η αίτηση με επιστολή του ημερομηνίας 8.6.2018 προς τον αιτητή τον ενημέρωσε τα εξής:

> «Έχουμε παραλάβει σήμερα την αίτησή σας, ημερομηνίας 7.6.2018.
>
> Το Συμβούλιο Αποφυλάκισης Κρατουμένων Επ' Αδεία, θα την εξετάσει στον προβλεπόμενο χρόνο και μετά τη συμπλήρωση των εκθέσεων που θα λάβει από τις τέσσερεις Δημόσιες Υπηρεσίες.»

Όπως προκύπτει από τον διοικητικό φάκελο που κατατέθηκε ως Τεκμήριο 1, ο καθ' ου η αίτηση με τέσσερεις ξεχωριστές επιστολές του ημερομηνίας 25.6.2018 αποτάθηκε στη διευθύντρια του Τμήματος Φυλακών, στον Αρχηγό Αστυνομίας, στη διευθύντρια Υπηρεσιών Ψυχικής Υγείας και στη διευθύντρια Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας ζητώντας τις εκθέσεις και εισηγήσεις τους (βλ. ερυθρά 20 – 17).

Ο Αρχηγός Αστυνομίας ανταποκρίθηκε με επιστολή ημερομηνίας 9.10.2018 (βλ. Τεκμήριο 1, ερυθρό 25 – 21) και το Τμήμα Φυλακών με επιστολή του ημερομηνίας 10.12.2018 (βλ. Τεκμήριο 1, ερυθρά 45 – 26). Στις Υπηρεσίες Ψυχικής Υγείας και Κοινωνικής Ευημερίας στάληκαν υπενθυμητικές επιστολές στις 18.2.2019.

Οι Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας απέστειλαν την έκθεσή τους στις 8.3.2019 (βλ. Τεκμήριο 1, κυανό 75 – 69). Από τον διοικητικό φάκελο δεν προκύπτει να υποβλήθηκε η έκθεση των Υπηρεσιών Ψυχικής Υγείας.

Το άρθρο 14Θ(1)(α) του περί Φυλακών Νόμου, Ν. 62(Ι)/1996 (στο εξής ο «Νόμος») προνοεί τα ακόλουθα:

«14Θ (1) Για τους σκοπούς του άρθρου 14Η, το Συμβούλιο Αποφυλάκισης έχει εξουσία και καθήκον, σε κάθε περίπτωση κρατουμένου-

(α) να εξασφαλίζει όλο το αναγκαίο γραπτό πληροφοριακό υλικό τόσο από τη διεύθυνση των Φυλακών όσο και από άλλες υπηρεσίες, περιλαμβανομένων εκθέσεων από τις πιο κάτω υπηρεσίες με εισηγήσεις τους προς το Συμβούλιο Αποφυλάκισης-

(i) τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων,

(ii) την Αστυνομία,

(iii) τις Υπηρεσίες Ψυχικής Υγείας του Υπουργείου Υγείας,

(iv) τη διεύθυνση των Φυλακών,»

Όπως προκύπτει από την πιο πάνω πρόνοια, η εξέταση της αίτησης πράγματι συνιστά οφειλόμενη ενέργεια από τον καθ' ου η αίτηση όχι όμως εν κενώ αλλά σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει ο Νόμος η οποία επιβάλλεται εκ του Νόμου να ακολουθηθεί («και καθήκον»).

Όπως προκύπτει από τα γεγονότα, ως παρατέθηκαν ανωτέρω, ο καθ' ου η αίτηση δεν παρέλειψε να εξετάσει το αίτημα του αιτητή. Αντιθέτως, ξεκίνησε άμεσα την εξέτασή του εφαρμόζοντας τη διαδικασία που προνοείται στον Νόμο. Συνεπώς, το ερώτημα που προκύπτει είναι κατά πόσο δεδομένης της μη ολοκλήρωσης της διά Νόμου επιβαλλόμενης διαδικασίας, συντελείται παράλειψη από πλευράς του καθ' ου η αίτηση εν τη εννοία του Άρθρου 146 του Συντάγματος.

Έχω την άποψη ότι η παράλειψη που ενδεχομένως συντελείται στην υπό κρίση υπόθεση εμπίπτει στο δικαίωμα αναφοράς του διοικουμένου που κατοχυρώνεται από το Άρθρο 29 του Συντάγματος. Υπό αυτή την έννοια

συνιστά παράλειψη δυνατή να προσβληθεί κάτω από τις πρόνοιες του Άρθρου 146 του Συντάγματος.

Το άρθρο 36 του περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου, Ν. 158(Ι)/99 προνοεί τα ακόλουθα ως προς τη διαδικασία προσβολής τέτοιας φύσης παράλειψης:

> «36. Μετά την πάροδο τριών μηνών από την ημέρα της υποβολής της αναφοράς ο ενδιαφερόμενος δικαιούται να θεωρήσει την παράλειψη της αρμόδιας αρχής να του απαντήσει άρνηση της να ικανοποιήσει την αναφορά του και να προσβάλει ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου την παράλειψη αυτή ως άρνηση ικανοποίησης της αναφοράς του. Στην περίπτωση αυτή ο ενδιαφερόμενος δεν μπορεί ταυτόχρονα να προσβάλει, με βάση το Άρθρο 29 του Συντάγματος, την παράλειψη απάντησης, εκτός αν από την παράλειψη έχει υποστεί βλάβη.»

Η υπό κρίση προσφυγή ασκήθηκε πέρα των τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής του αιτήματος εντούτοις, η αιτούμενη θεραπεία, όμως, δεν στρέφεται κατά αρνητικής απόφασης του καθ' ου η αίτηση στο αίτημα – ως θα έπρεπε να ήταν σύμφωνα με το άρθρο 36 έτσι ώστε να εμπίπτει στο Άρθρο 29 του Συντάγματος – αλλά κατά παράλειψης. Συνεπώς, δεν πρόκειται για προσφυγή που ασκείται στη βάση του Άρθρου 29 του Συντάγματος.

Επανέρχομαι, επομένως, στο αρχικό ερώτημα που προκύπτει κατά πόσο δεδομένης της μη ολοκλήρωσης της διά Νόμου επιβαλλόμενης διαδικασίας, συντελείται παράλειψη από πλευράς του καθ' ου η αίτηση που δυνατό να προσβληθεί κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος.

Ως έχω αναφέρει προηγουμένως, η οφειλόμενη ενέργεια από πλευράς του καθ' ου η αίτηση να εξετάσει την αίτηση του αιτητή είναι δεδομένη. Εφόσον, όμως, συλλεγούν οι εκθέσεις και εισηγήσεις από τις τέσσερεις υπηρεσίες που καθορίζει ο Νόμος. Η απαίτηση αυτή του Νόμου, όμως, δεν θεωρώ ότι επιτρέπει στον καθ' ου η αίτηση να διαιωνίζει την εξέταση και ολοκλήρωση της αίτησης εντός ευλόγου χρόνου, ούτε απαλλάσσει τον καθ' ου η αίτηση από την εν λόγω υποχρέωσή του επειδή ενδεχομένως κάποια υπηρεσία καθυστερεί να υποβάλει την έκθεσή της.

Συνεπώς, για σκοπούς των προδικαστικών ενστάσεων καταλήγω ότι αυτές απορρίπτονται.

Στον διοικητικό φάκελο φαίνεται να είχε σταλεί υπενθύμιση στις Υπηρεσίες Ψυχικής Υγείας στις 18.2.2019. Έκτοτε, δεν υπάρχει κανένα στοιχείο ότι ο καθ' ου η αίτηση όχλησε ξανά με οιονδήποτε τρόπο το εν λόγω τμήμα έτσι ώστε να μπορέσει να ολοκληρώσει την εξέταση της αίτησης.

Αυτό παραβιάζει την υποχρέωση του καθ' ου η αίτηση να ασκήσει την αρμοδιότητά του μέσα σε εύλογο χρόνο η οποία καθορίζεται στο άρθρο 10 του περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου.

Για τους πιο πάνω λόγους καταλήγω ότι η προσφυγή επιτυγχάνει και ο καθ' ου η αίτηση οφείλει να προβεί σε όλες τις δέουσες ενέργειες έτσι ώστε να ολοκληρωθεί η οφειλόμενη ενέργεια.

Επιδικάζονται €1500 πλέον Φ.Π.Α. υπέρ του αιτητή και εναντίον του καθ' ου η αίτηση.

Ε. Μιχαήλ, ΔΔΔ